

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์นี้ ได้มาจากแบบสอบถามศึกษานิเทศก์จังหวัด จำนวน ๑๓๐ คน ศึกษานิเทศก์อำเภอจำนวน ๑๕๕ คน ผู้บริหารจำนวน ๔๕๕ คน ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๔๔๕ คน ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๔๕๖ คน และสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิคณาธิการและครูสอนจำนวน ๒๐ คน ผลการคำนวณหาตัวร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แยกเสนอเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เสนอตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังปรากฏในตารางที่ ๑-๒

ตอนที่ ๒ เสนอตารางแสดงผลจากความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู โดยเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ ซึ่งแบ่งเป็นปัญหา ๕ ด้าน คือ ด้านองค์ประกอบของเนื้อหาวิชา ด้านความรู้ของครู เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ด้านการจัดเวลาเรียน ด้านการจัดการเรียน การสอน และด้านการบริหารและการจัดการ ดังปรากฏในตารางที่ ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๕, ๑๖, ๑๗ และ ๑๘

เสนอตารางแสดงผลความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู โดยเสนอ ในรูปของจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการปรับปรุงเนื้อหา และเวลาเรียนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ ดังปรากฏ ในตารางที่ ๙, ๑๒, ๑๓ และ ๑๔

ตอนที่ ๓ เป็นการสรุปรวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับปัญหาและการจัดการ และการใช้หลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ โดยจัดเป็นหมวดหมู่ แล้วเสนอในรูปแบบของตารางเรียง

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิคณาธิการและครูสอน กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต จำนวน ๒๐ คน สรุปแล้วเสนอผลเป็นความเรียง

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๑ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ศนจ.		ศนอ.		ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓	๑.๗๖	๓	๑.๕๔	๑๒๖	๒๗.๕๔
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๑๒๒	๗๑.๗๖	๑๓๘	๘๕.๐๓	๓๑๗	๗๐.๒๕
สูงกว่าปริญญาตรี	๔๕	๒๖.๔๘	๑๔	๕.๖๓	๘	๑.๗๗
รวม	๑๗๐	๑๐๐.๐๐	๑๕๕	๑๐๐.๐๐	๔๕๑	๑๐๐.๐๐

วุฒิการศึกษา	ครู ป.๕		ครู ป.๖		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๕๑	๔๒.๗๓	๑๕๓	๓๓.๕๒	๔๓๖	๒๘.๔๓
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๒๕๕	๕๗.๐๕	๒๕๗	๖๕.๘๕	๑,๑๒๕	๖๗.๕๔
สูงกว่าปริญญาตรี	๑	๐.๒๒	๑	๐.๒๓	๖๕	๔.๑๓
รวม	๔๐๗	๑๐๐.๐๐	๔๑๑	๑๐๐.๐๐	๑,๖๒๔	๑๐๐.๐๐

คุณพิชญ์วิทย์ทรัพย์ผกากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน ๑,๒๗๔ คน เป็น
 ศึกษานิเทศก์จังหวัด ๑๗๐ คน ศึกษานิเทศก์อำเภอ ๑๕๕ คน ผู้บริหาร ๔๕๑ คน ครู
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ๔๘๗ คน และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ๔๕๑ คน โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์
 ผู้บริหาร และครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบ เท้ามมากที่สุด คิด เป็นร้อยละ ๒๗.๔๔
 รองลงมาคือ วุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีคิด เป็นร้อยละ ๒๕.๔๓ และมีน้อยที่สุดคือ
 วุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี เพียงร้อยละ ๔.๑๓

ศึกษานิเทศก์จังหวัด และศึกษานิเทศก์อำเภอนั้น ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับ
 ปริญญาตรีหรือเทียบ เท้ามมากที่สุด คิด เป็นร้อยละ ๗๑.๗๖ และ ๘๘.๐๓ ตามลำดับ รองลงมา
 คือวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิด เป็นร้อยละ ๒๖.๔๔ และ ๘.๐๓ ตามลำดับ และ
 ต่ำกว่าปริญญาตรี คิด เป็นร้อยละ ๑.๗๖ และ ๑.๘๔ ตามลำดับ

ส่วนผู้บริหาร ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ นั้น ส่วนใหญ่
 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบ เท้า คิด เป็นร้อยละ ๗๐.๒๕, ๕๗.๐๕ และ ๖๕.๔๕
 ตามลำดับ รองลงมาคือ วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิด เป็นร้อยละ ๒๗.๕๔, ๔๒.๗๓
 และ ๓๓.๕๒ ตามลำดับ และสูงกว่าปริญญาตรีคิด เป็นร้อยละ ๑.๗๗, ๐.๒๒ และ ๐.๒๓
 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ จำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู จำแนกตามอายุ

อายุ	ศนจ.		ศนอ.		ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๕ ปี หรือต่ำกว่า	-	-	-	-	๒	๐.๔๔
๒๖ - ๓๕ ปี	๔๕	๒๘.๘๒	๑๑๘	๗๖.๑๓	๗๓	๑๖.๒๒
๓๖ - ๔๕ ปี	๘๗	๕๑.๑๘	๓๖	๒๓.๒๓	๒๐๓	๔๕.๑๑
๔๖ ปี ขึ้นไป	๓๔	๒๐.๐๐	๑	๐.๖๔	๑๗๒	๓๘.๒๓
รวม	๑๗๐	๑๐๐.๐๐	๑๕๕	๑๐๐.๐๐	๔๕๐	๑๐๐.๐๐

อายุ	ครู ป.๕		ครู ป.๖		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๕ ปี หรือต่ำกว่า	๖๕	๑๔.๕๔	๕๖	๑๒.๓๑	๑๒๑	๗.๓๓
๒๖ - ๓๕ ปี	๒๗๘	๖๒.๑๕	๒๘๘	๖๓.๕๒	๕๖๖	๔๘.๑๒
๓๖ - ๔๕ ปี	๕๐	๑๐.๑๓	๕๔	๑๒.๖๖	๑๐๔	๙.๐๑
๔๖ ปี ขึ้นไป	๑๔	๓.๑๘	๑๖	๓.๕๑	๓๐	๒.๕๘
รวม	๔๐๗	๑๐๐.๐๐	๔๕๔	๑๐๐.๐๐	๘๖๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง ๒๖-๓๕ ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๑๒ รองลงมา มีอายุระหว่าง ๓๖-๔๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๑ มีอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๔ และมีอายุ ๒๕ ปี หรือน้อยกว่า น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ จำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน หรือการนิเทศ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ประสบการณ์	ศนจ.		ศนอ.		ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๑ ปี	๑๔	๘.๘๑	๒๖	๑๓.๐๐	๑๘	๔.๘๓
๑ - ๒ ปี	๑๓	๘.๑๘	๒๘	๑๔.๓๐	๓๑	๘.๓๑
๓ - ๔ ปี	๓๘	๒๓.๕๐	๕๗	๒๗.๒๕	๕๒	๑๓.๕๔
๕ - ๖ ปี	๒๑	๑๓.๒๑	๙	๕.๘๘	๔๐	๑๐.๗๒
๖ ปี ขึ้นไป	๗๓	๔๕.๕๐	๓๓	๑๖.๕๗	๒๓๒	๖๒.๒๐
รวม	๑๕๙	๑๐๐.๐๐	๑๕๓	๑๐๐.๐๐	๓๗๓	๑๐๐.๐๐

ประสบการณ์	ครู ป.๕		ครู ป.๖		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๑ ปี	๖๒	๑๓.๕๙	๖๐	๑๓.๓๖	๑๒๐	๑๑.๕๑
๑ - ๒ ปี	๑๓๒	๒๙.๘๐	๑๒๒	๒๗.๑๗	๒๕๔	๒๐.๖๗
๓ - ๔ ปี	๑๓๘	๓๐.๒๕	๑๕๐	๓๓.๕๑	๒๘๘	๒๓.๓๓
๕ - ๖ ปี	๕๐	๑๑.๒๕	๔๕	๑๐.๐๒	๑๖๕	๑๐.๔๖
๖ ปี ขึ้นไป	๖๕	๑๔.๖๗	๗๒	๑๖.๐๔	๑๓๗	๑๐.๑๓
รวม	๔๔๗	๑๐๐.๐๐	๔๕๙	๑๐๐.๐๐	๙๐๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ย ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีประสบการณ์ในการสอนหรือการนิเทศ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ๖ ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑๓ รองลงมา มีประสบการณ์ระหว่าง ๓-๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓๓ มีประสบการณ์ ๑-๒ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๗ มีประสบการณ์ต่ำกว่า ๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘๑ และมีประสบการณ์ ๕-๖ ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่ง
ผู้บริหารโรงเรียน

ประสบการณ์	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
๕ ปี หรือต่ำกว่า	๑๑๓	๒๖.๓๕
๖ - ๑๐ ปี	๑๐๘	๒๔.๓๒
๑๑ - ๑๕ ปี	๘๘	๒๐.๐๕
๑๖ ปี ขึ้นไป	๑๓๐	๒๙.๒๘
รวม	๔๔๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้บริหาร ๔๔๔ คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์
ในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ๑๖ ปีขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๘ รองลงมาคือ
มีประสบการณ์ไม่เกิน ๕ ปี ๖-๑๐ ปี และ ๑๑-๑๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๕, ๒๔.๓๒
และ ๒๐.๐๕ ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ จำนวนและร้อยละของครูสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ จำแนกตามกลุ่มประสบการณ์ที่สอน

กลุ่มประสบการณ์ที่สอน	ครู ป.๕		ครู ป.๖		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ ชีวิตเพียงกลุ่มเดียว	๒	๐.๔๔	๗	๑.๕๓	๙	๐.๘๘
สอนกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือ การเรียนรู้	๑๖๐	๓๕.๖๓	๑๓๐	๓๓.๒๘	๓๓๐	๓๖.๔๖
สอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๒๓๖	๕๒.๕๖	๒๒๔	๕๐.๐๐	๔๖๔	๕๑.๒๓
สอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	๒๒๑	๔๖.๘๘	๒๐๐	๔๓.๔๖	๔๑๑	๔๕.๔๑
สอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ	๑๑๕	๒๕.๖๑	๑๒๑	๒๖.๕๐	๒๓๖	๒๖.๐๘

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยครูสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์
ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ สอนในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยด้วยมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ ๕๑.๒๓ รองลงมาคือสอนในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพด้วย คิดเป็นร้อยละ
๔๕.๔๑ สอนในกลุ่มทักษะด้วย คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๖ สอนในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ
ด้วย คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๘ และสอนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพียงกลุ่มเดียว
น้อยที่สุด มีเพียงร้อยละ ๐.๘๘

ตารางที่ ๒ จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามลักษณะการปฏิบัติงาน

ลักษณะการปฏิบัติงาน	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารที่ทำงานบริหาร และสอนควบ	๑๐๐	๒๒.๑๗
ผู้บริหารที่ทำงานบริหาร แต่ไม่ได้ทำการสอน	๓๕๑	๗๗.๘๓
รวม	๔๕๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า จากผู้บริหารจำนวนทั้งหมด ๔๕๑ คน เป็นผู้บริหารที่ทำงานบริหารและสอนควบ ร้อยละ ๒๒.๑๗ และผู้บริหารที่ทำงานบริหาร แต่ไม่ได้ทำการสอน ร้อยละ ๗๗.๘๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหา การจัดการ และการใช้หลักสูตร กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖

ตารางที่ ๗ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาด้านองค์ประกอบของ เนื้อหาวิชา และความ สอดคล้องกับประสบการณ์ชีวิต

ปัญหาด้านองค์ประกอบของ เนื้อหาวิชาและ ความสอดคล้องกับประสบการณ์ชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
๑. ปริมาณของ เนื้อหากลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ ชีวิตมีมากเกินไป	๓.๘๘	๑.๐๐	๓.๕๗	๐.๘๘	๓.๗๓	๑.๐๓	๓.๖๓	๑.๐๑	มีปัญหามาก
๒. เนื้อหากลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตยังขาด สารความรู้ที่สำคัญ	๒.๘๖	๑.๑๐	๒.๘๘	๑.๐๖	๓.๐๒	๑.๑๕	๒.๘๕	๑.๑๒	มีเนื้อหาปานกลาง
๓. ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชาที่วัยของผู้เรียน	๒.๖๕	๐.๘๕	๓.๐๘	๐.๘๘	๒.๖๖	๑.๐๖	๒.๖๖	๐.๘๘	มีเนื้อหาปานกลาง
๔. ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชาที่ประสบการณ์ ชีวิตของนักเรียน	๓.๐๕	๐.๘๖	๓.๑๑	๐.๘๓	๓.๐๘	๐.๘๗	๓.๐๘	๐.๘๖	มีเนื้อหาปานกลาง
๕. ความสัมพันธ์ของ เนื้อหาวิชาในหน่วยต่าง ๆ ของการเรียน	๒.๘๑	๐.๘๘	๒.๘๘	๐.๘๖	๒.๘๖	๐.๘๘	๒.๘๘	๐.๘๖	มีเนื้อหาปานกลาง
๖. ความสอดคล้องของจุดประสงค์ในสมุด ป.๐๒ กับจุดประสงค์ย่อยในแผนการสอน	๒.๗๒	๑.๐๕	๒.๘๕	๑.๐๓	๒.๗๕	๑.๑๕	๒.๗๗	๑.๑๐	มีเนื้อหาปานกลาง
๗. แผนการสอนไม่ระบุ เนื้อหาให้ชัดเจน	๓.๕๖	๑.๒๒	๓.๓๓	๑.๒๕	๓.๗๒	๑.๒๕	๓.๕๕	๑.๒๕	มีเนื้อหาปานกลาง
๘. หนังสือเรียนมี เนื้อหาทางวิชาการไม่เพียงพอ	๓.๘๒	๑.๒๐	๓.๕๗	๑.๒๖	๔.๐๕	๑.๑๖	๓.๘๕	๑.๒๑	มีปัญหามาก
	๓.๑๗	๐.๖๑	๓.๑๕	๐.๖๕	๓.๓๐	๐.๖๓	๓.๒๓	๑.๐๕	มีเนื้อหาปานกลาง

จากตารางที่ ๗ ปัญหาอันองค์ประกอบของเนื้อหาวิชา และความสอดคล้องกับประสบการณ์ชีวิต โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความเห็นว่า มีปัญหานี้ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหามากในเรื่องปริมาณของเนื้อหา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมีมากเกินไป และหนังสือเรียนมีเนื้อหาทางวิชาการไม่เพียงพอ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่า มีปัญหาปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ของ
ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาคำถามการบูรณาการ เนื้อหาวิชา

ปัญหาคำถามการบูรณาการ เนื้อหาวิชา	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
๑. การบูรณาการ เนื้อหาวิชาหลายสาขาเข้า ไว้ด้วยกัน	๒.๘๗	๑.๐๖	๓.๑๑	๑.๐๘	๓.๒๐	๑.๑๒	๓.๑๓	๑.๑๐	มีปัญหากลาง
๒. การบูรณาการ เนื้อหาวิชา เพื่อให้สอดคล้อง กับชีวิตจริงของนักเรียน	๒.๘๖	๐.๘๘	๒.๘๘	๐.๘๘	๒.๘๗	๑.๐๐	๒.๘๗	๐.๘๘	มีปัญหากลาง
๓. การบูรณาการ เนื้อหาวิชา กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตกับกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๒.๗๖	๐.๘๘	๒.๘๑	๐.๘๐	๒.๘๐	๐.๘๓	๒.๗๘	๐.๘๒	มีปัญหากลาง
๔. การบูรณาการ เนื้อหาวิชา กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตกับกลุ่มการเรียนรู้และพื้นฐานอาชีพ	๒.๗๘	๐.๘๓	๒.๗๘	๐.๘๑	๒.๗๘	๐.๘๐	๒.๗๓	๐.๘๑	มีปัญหากลาง
๕. ความเข้าใจของครูในเรื่องการจัดหลักสูตร บูรณาการ	๓.๕๑	๑.๐๘	๓.๐๓	๐.๘๘	๒.๘๗	๑.๐๑	๓.๐๗	๑.๐๓	มีปัญหากลาง
๖. แผนการสอนมิได้มีการผสมผสานให้เกิด บูรณาการจริง ๆ	๓.๑๗	๑.๐๖	๒.๘๒	๐.๘๘	๒.๘๗	๑.๐๑	๒.๘๘	๑.๐๒	มีปัญหากลาง
	๓.๐๐	๐.๗๓	๒.๘๘	๐.๖๘	๒.๘๘	๐.๗๑	๒.๘๘	๐.๗๑	มีปัญหากลาง

จากตารางที่ ๔ ปัญหาคำถามการบูรณาการ เนื้อหาวิชา โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นว่ามีปัญหากลาง และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
มีปัญหากลางในทุกเรื่อง

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุง เนื้อหาวิชากลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖

แนวทางการปรับปรุง เนื้อหาวิชา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้น ป.๕ และ ป.๖	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	N	%	N	%	N	%	N	%
๑. ควรแยก เนื้อหาวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตออกเป็นรายวิชาย่อย	๑๐๔	๑๓.๐๓	๑๘๘	๒๕.๐๐	๔๘๓	๖๑.๙๓	๗๗๕	๓๙.๒๔
๒. ควร เน้นสาระความรู้ที่สำคัญในแต่ละสาขาวิชาให้มากขึ้น	๑๓๓	๑๕.๓๘	๒๑๕	๒๘.๐๘	๕๕๑	๖๐.๕๘	๘๘๙	๔๒.๙๘
๓. ควรปรับปรุงจุดประสงค์ในสมุด ป.๑๒ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ย่อยในแผนการสอน	๑๒๐	๑๕.๒๒	๑๕๘	๒๑.๘๘	๒๖๑	๓๔.๓๘	๕๓๙	๒๕.๑๘
๔. ควรปรับปรุงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น	๑๒๘	๑๖.๘๓	๑๕๘	๒๑.๑๖	๒๘๘	๓๐.๘๓	๕๗๔	๒๖.๖๘
๕. ควรปรับปรุงเนื้อหาในหน่วยต่าง ๆ ของการเรียนรู้ให้ ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน	๒๒๓	๒๖.๘๘	๒๙๓	๓๙.๘๐	๕๖๘	๕๙.๓๒	๑๐๘๔	๕๑.๖๐

จากตารางที่ ๕ ความคิดเห็นด้านแนวทางการปรับปรุง เนื้อหาวิชา ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็น ควรปรับปรุง เนื้อหาในหน่วยต่าง ๆ ของการเรียนรู้ให้
ต่อเนื่องและสัมพันธ์กันจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ ๖๑.๖๐ รองลงมา มีความคิดเห็น ควร
เน้นสาระความรู้ที่สำคัญในแต่ละสาขาวิชาให้มากขึ้น ร้อยละ ๕๒.๕๕ เห็นว่าควรแยก เนื้อหา
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตออกเป็นรายวิชาย่อย ร้อยละ ๓๙.๒๔ เห็นว่าควรปรับปรุง
จุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ร้อยละ ๓๓.๖๘ และ เห็นว่าควรปรับปรุงจุดประสงค์
ในสมุด ป.๑๒ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ย่อยในแผนการสอน ร้อยละ ๒๕.๑๘

ตารางที่ ๑๐ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ของ
ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาคำถามความรู้ของครู เกี่ยวกับ เนื้อหา กลุ่ม-
สร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต

ปัญหาคำถามความรู้ของครู เกี่ยวกับ เนื้อหา กลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
๑. ความเข้าใจในหลักสูตรกลุ่มสร้าง เสริม ประสบการณ์ชีวิต	๓.๒๕	๐.๕๒	๓.๑๑	๐.๕๓	๒.๕๕	๐.๕๖	๓.๐๓	๐.๕๖	มีปัญหามาก
๒. ความแม่นยำใน เนื้อหาวิชา กลุ่มสร้าง เสริม ประสบการณ์ชีวิต	๓.๓๖	๐.๕๓	๓.๑๑	๐.๕๒	๓.๐๔	๐.๕๑	๓.๑๔	๐.๕๒	มีปัญหามาก
๓. ความเชื่อมั่นในการสอน	๓.๒๒	๐.๕๓	๓.๐๖	๐.๕๔	๒.๕๑	๐.๕๓	๓.๐๑	๐.๕๕	มีปัญหามาก
๔. ความถนัดใน เนื้อหาวิชาทุกสาขาที่บูรณาการ ไว้ในกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต	๓.๔๐	๐.๕๔	๓.๒๒	๐.๕๑	๓.๐๕	๐.๕๔	๓.๑๓	๐.๕๓	มีปัญหามาก
	๓.๒๕	๐.๕๔	๓.๑๓	๐.๕๓	๓.๐๒	๐.๕๓	๓.๑๐	๐.๕๓	มีปัญหามาก

จากตารางที่ ๑๐ ปัญหาคำถามความรู้ของครู เกี่ยวกับ เนื้อหา กลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์
ชีวิต โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นว่ามีปัญหามาก และ เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหามากในทุก เรื่อง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ของ
ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาคำถามการจัดเวลาเรียน

ปัญหาคำถามการจัดเวลาเรียน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
๑. เวลาเรียนที่กำหนดไว้มากเกินไปในบางเนื้อหาวิชา	๒.๘๒	๑.๐๑	๒.๘๘	๑.๐๗	๒.๘๘	๑.๑๖	๒.๘๐	๑.๐๘	มีปัญหากลาง
๒. เวลาเรียนที่กำหนดไว้น้อยเกินไปในบางเนื้อหาวิชา	๓.๑๘	๑.๐๒	๓.๒๗	๑.๐๒	๓.๓๙	๑.๑๒	๓.๓๑	๑.๐๘	มีปัญหากลาง
๓. การจัดแบ่ง เวลาเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเมื่อเทียบกับกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ ยังไม่เหมาะสม	๒.๘๘	๐.๘๑	๓.๑๐	๑.๐๓	๓.๐๓	๑.๑๑	๓.๐๑	๑.๐๖	มีปัญหากลาง
๔. คาบ เวลาเรียนที่กำหนดไว้ปฏิบัติได้ยาก	๓.๒๑	๑.๐๘	๓.๓๘	๑.๑๑	๓.๘๒	๑.๑๖	๓.๓๕	๑.๑๓	มีปัญหากลาง
๕. การจัดแบ่ง เวลาเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยวิธีการจัดการเรียนการสอนต่อไปนี้ มีปัญหาเพียงใด									
๑. การจัดการเรียนแบบยึดหยุ่น	๒.๘๖	๑.๑๑	๒.๘๒	๑.๑๘	๒.๗๘	๑.๑๓	๒.๘๑	๑.๑๓	มีปัญหากลาง
๒. การจัดการเรียนเป็นรายชั่วโมง	๓.๑๐	๑.๐๗	๒.๖๓	๑.๑๓	๒.๘๘	๑.๑๗	๒.๘๘	๑.๑๘	มีปัญหากลาง
	๒.๘๘	๐.๖๑	๓.๐๓	๐.๖๘	๓.๐๘	๐.๖๘	๓.๐๘	๐.๖๗	มีปัญหากลาง

จากตารางที่ ๑๑ ปัญหาคำถามการจัดเวลาเรียน โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นว่า มีปัญหากลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหากลางในทุกเรื่อง

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับความคิดเห็นด้านแนวทางการปรับปรุง เวลาเรียนของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖

แนวทางการปรับปรุง เวลาเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	N	%	N	%	N	%	N	%
๑. ควร เพิ่ม เวลา เรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้มากขึ้น	๑๑๔	๑๓.๑๓	๑๔๑	๒๘.๓๓	๓๕๕	๕๘.๐๖	๖๑๐	๓๙.๕๐
๒. ควรลด เวลา เรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้น้อยลง	๒๒	๑.๖๘	๓๖	๓๐.๕๑	๖๐	๕๐.๘๕	๑๑๘	๓.๐๐
๓. เวลาเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเหมาะสมอยู่แล้ว	๑๕๓	๒๑.๕๕	๑๖๘	๒๓.๕๓	๓๔๐	๕๕.๐๖	๖๖๑	๕๗.๕๐

จากตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นด้านแนวทางการปรับปรุง เวลาเรียน ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นว่า เวลาเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเหมาะสมที่สุด จำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๕๗.๕๐ รองลงมาคือความคิดเห็นว่า ควร เพิ่ม เวลาเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้มากขึ้น ร้อยละ ๓๙.๕๐ และมีความคิดเห็นว่าควรลด เวลาเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้น้อยลง ร้อยละ ๓.๐๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงจำนวนและร้อยละของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำแนกตาม
 ความคิดเห็นด้านการปรับปรุงการจัด เวลาเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยที่ควรปรับปรุง การจัด เวลาเรียน	ให้มากขึ้น		ให้น้อยลง		รวม	
	N	%	N	%	N	%
หน่วยที่ ๑	๒๔	๖๐.๐๐	๑๖	๔๐.๐๐	๔๐	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๒	๑๗	๔๐.๐๐	๑๔	๖๐.๐๐	๓๐	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๓	๓๑	๘๘.๕๗	๔	๑๑.๔๓	๓๕	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๔	๔๔	๘๖.๕๕	๓	๓.๔๕	๔๗	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๕	๑๖	๗๖.๑๙	๕	๒๓.๘๑	๒๑	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๖	๓๓	๘๐.๔๘	๘	๑๙.๕๒	๔๑	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๗	๑๗	๘๘.๔๓	๒	๑๐.๕๗	๑๙	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๘	๒๒	๘๑.๖๗	๕	๑๘.๓๓	๒๗	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๙	๘	๑๐๐.๐๐	—	—	๘	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๑๐	๗	๗๐.๐๐	๓	๓๐.๐๐	๑๐	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๑๑	๑๕	๘๓.๓๓	๓	๑๖.๖๗	๑๘	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๑๒	๗	๖๓.๖๔	๔	๓๖.๓๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นด้านการปรับปรุงการจัด เวลาเรียน กลุ่ม
 สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ หน่วยที่วาควยเรื่อง ชาติไทย, จักรวาล
 และอวกาศ, ประเทศเพื่อนบ้านและการสื่อสารและการคมนาคม นั้น ตัวอย่างประชากร
 มีความเห็นว่า ควรเพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้น และหน่วยที่วาควยเรื่องชีวิตในบ้าน ตัวอย่าง
 ประชากรมีความเห็นว่า ควรลดเวลาเรียนให้น้อยลง

ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนและร้อยละของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำแนกตามความคิดเห็นด้านแนวทางการปรับปรุง เวลา เรียนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

หน่วยที่ควรปรับปรุง การจัด เวลา เรียน	ให้มากขึ้น		ให้น้อยลง		รวม	
	N	%	N	%	N	%
หน่วยที่ ๑	๕๖	๘๘.๘๘	๗	๑๑.๑๑	๖๓	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๒	๑๓	๔๑.๘๘	๑๘	๕๘.๐๖	๓๑	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๓	๒๕	๗๕.๗๖	๘	๒๔.๒๔	๓๓	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๔	๔๕	๘๘.๐๐	๖	๑๓.๐๐	๕๐	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๕	๑๔	๖๖.๖๗	๗	๓๓.๓๓	๒๑	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๖	๔๐	๘๓.๐๐	๓	๗.๐๐	๔๓	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๗	๒๔	๘๒.๗๖	๕	๑๗.๒๔	๒๙	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๘	๓๑	๘๓.๘๘	๒	๖.๐๖	๓๓	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๙	๑๗	๘๐.๙๕	๔	๑๙.๐๕	๒๑	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๑๐	๔	๖๖.๖๗	๒	๓๓.๓๓	๖	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๑๑	๑๖	๘๔.๑๒	๑	๕.๘๘	๑๗	๑๐๐.๐๐
หน่วยที่ ๑๒	๖	๓๓.๕๐	๑๐	๖๖.๕๐	๑๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นการปรับปรุงการจัด เวลา เรียน กลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หน่วยที่วากวย เรื่อง สิ่งมีชีวิต, ชาติไทย, พลังงาน และสารเคมี, จักรวาลและอวกาศ, ประเทศเพื่อนบ้าน, การสื่อสารและการคมนาคม และการเมืองและการปกครอง นั้น ตัวอย่างประชากรมีความเห็นว่า ควรเพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้น และหน่วยที่วากวย เรื่อง ชาวเหตุการณ์และวันสำคัญ ตัวอย่างประชากรมีความเห็นว่า ควรลด เวลา เรียนให้น้อยลง

ตารางที่ ๑๕ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยง เบนมาตรฐานของความพึงพอใจ ของ
 ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาคำถามการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		แปลความ		
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D			
๑. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ปรากฏในแผน การสอนไม่ชัดเจน	๒.๘๑	๑.๐๒	๒.๘๑	๑.๐๓	๒.๘๘	๑.๑๖	๒.๘๑	๑.๑๐	มีผู้หาปานกลาง
๒. ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน กับการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๓.๒๓	๑.๐๒	๓.๒๒	๑.๐๘	๓.๓๔	๑.๑๑	๓.๒๘	๑.๐๘	มีผู้หาปานกลาง
๓. ความเหมาะสมของคาบเวลาที่กำหนด กับการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๓.๑๘	๐.๘๗	๓.๑๘	๐.๘๘	๓.๒๘	๑.๐๘	๓.๒๑	๑.๐๐	มีผู้หาปานกลาง
๔. การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ส่งเสริม การเรียน	๓.๒๘	๐.๘๐	๓.๐๗	๐.๘๘	๓.๓๐	๑.๐๓	๓.๑๓	๐.๘๘	มีผู้หาปานกลาง
๕. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีต่าง ๆ กึ่งทอไปไม่มีผู้หา เพียงใด									
๑. การแบ่งกลุ่ม	๒.๗๑	๑.๑๐	๒.๘๘	๑.๐๑	๒.๘๘	๑.๑๑	๒.๘๘	๑.๐๘	มีผู้หาบ่อย
๒. การค้นคว้าและรายงาน	๓.๗๘	๑.๐๘	๓.๘๘	๑.๑๘	๓.๗๗	๑.๑๘	๓.๖๘	๑.๑๓	มีผู้หาบ่อย
๓. การอภิปราย	๓.๓๘	๑.๐๒	๓.๑๘	๑.๐๑	๓.๒๘	๑.๐๘	๓.๒๖	๑.๐๘	มีผู้หาปานกลาง
๔. การสร้างสถานการณ์จำลอง	๓.๑๘	๑.๐๘	๓.๒๗	๑.๐๓	๓.๘๐	๑.๐๗	๓.๗๖	๑.๐๖	มีผู้หาปานกลาง
๕. การแสดงบทบาทสมมุติ	๓.๐๒	๐.๘๘	๒.๘๗	๐.๘๗	๒.๘๘	๑.๐๘	๒.๘๗	๑.๐๑	มีผู้หาปานกลาง
๖. การสังเกตและจับผิด	๒.๘๗	๐.๘๗	๒.๖๑	๐.๘๒	๒.๖๗	๐.๘๘	๒.๖๘	๐.๘๖	มีผู้หาปานกลาง
๗. การสาธิตและทดลอง	๓.๓๘	๐.๘๘	๓.๐๘	๑.๐๐	๓.๒๓	๑.๑๑	๓.๒๒	๑.๐๖	มีผู้หาปานกลาง
๘. การจัดนิทรรศการ	๓.๓๘	๐.๘๖	๓.๒๐	๑.๐๗	๓.๓๓	๑.๐๘	๓.๓๐	๑.๐๖	มีผู้หาปานกลาง
๙. การสอน เกมและ เพลง	๒.๘๘	๐.๘๘	๒.๘๖	๐.๘๘	๒.๘๓	๑.๐๑	๒.๘๘	๐.๘๘	มีผู้หาบ่อย
๑๐. การสอนชาวและ เหตุการณ์ประจำวัน	๒.๘๑	๑.๐๘	๒.๓๓	๑.๐๒	๒.๘๘	๑.๐๘	๒.๘๓	๑.๐๘	มีผู้หาบ่อย
๖. การผสมผสานกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอน	๒.๘๖	๐.๘๗	๒.๗๓	๐.๘๘	๒.๘๘	๐.๘๘	๒.๘๘	๐.๘๘	มีผู้หาปานกลาง
๗. การปรับแผนการสอนใหม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง กลุ่มวิชา	๓.๑๑	๐.๘๓	๒.๘๘	๐.๘๘	๒.๘๘	๐.๘๘	๒.๘๘	๐.๘๘	มีผู้หาปานกลาง
๘. การสอนให้นักเรียน เกิดความคิดรวบยอด ตามแผนการสอน	๓.๘๘	๐.๘๖	๓.๒๘	๐.๘๓	๓.๓๘	๐.๘๒	๓.๘๘	๐.๘๓	มีผู้หาปานกลาง
๙. ความพร้อมของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม การเรียนการสอน	๓.๑๖	๐.๘๒	๓.๐๗	๐.๘๒	๓.๑๖	๐.๘๗	๓.๑๘	๐.๘๘	มีผู้หาปานกลาง
๑๐. นักเรียนไม่มีเอกสารค้นคว้า	๔.๓๘	๐.๘๐	๔.๐๒	๑.๑๐	๔.๓๘	๑.๐๖	๔.๒๖	๑.๐๓	มีผู้หาบ่อย
	๓.๑๘	๐.๘๖	๓.๐๒	๐.๘๘	๓.๑๒	๐.๘๘	๓.๑๑	๐.๘๘	มีผู้หาปานกลาง

จากตารางที่ ๑๕ ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉลี่ย
 ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็น
 รายข้อพบว่า มีปัญหามากใน เรื่องการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีค้นคว้าและรายงาน และ
 นักเรียนไม่มีเอกสารค้นคว้า มีปัญหาน้อยในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยวิธี
 แบ่งกลุ่ม การสอน เกมและ เพลง การสอนชาวและ เหตุการณ์ประจำวัน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ
 พบว่ามีปัญหาปานกลาง

คุณย์วิทยทรัพย์ากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ของ
ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาคำถามการ จัดทำและการใช้สื่อการ เรียน

ปัญหาคำถามการจัดทำและการใช้สื่อการ เรียน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
๑. ขาดแคลนวัสดุในการจัดทำสื่อการ เรียน	๓.๓๒	๑.๐๐	๓.๒๐	๑.๑๓	๓.๕๔	๑.๑๒	๓.๔๑	๑.๑๑	มีปัญหายนกลาง
๒. ความรู้ความชำนาญของครูในการจัดทำ สื่อการ เรียน	๓.๖๔	๐.๘๘	๓.๓๑	๑.๐๘	๓.๓๘	๑.๐๐	๓.๓๘	๑.๐๐	มีปัญหายนกลาง
๓. ครูไม่มีเวลาในการจัดทำสื่อการ เรียน	๓.๗๕	๐.๘๕	๓.๕๒	๑.๐๘	๓.๕๐	๑.๑๐	๓.๕๖	๑.๐๗	มีปัญหายนกลาง
๔. ขาดแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น	๓.๕๒	๐.๘๘	๓.๕๘	๑.๐๖	๓.๓๘	๑.๐๓	๓.๓๖	๑.๐๒	มีปัญหายนกลาง
๕. การคัดเลือกวัสดุที่มีในท้องถิ่นมาจัดทำ สื่อการ เรียน	๓.๒๒	๐.๘๐	๒.๕๒	๐.๘๓	๓.๐๘	๐.๘๓	๓.๐๘	๐.๘๓	มีปัญหายนกลาง
๖. การจัดทำสื่อการ เรียนให้ทันกับการ สอนแต่ละครั้ง	๓.๘๓	๐.๘๕	๓.๕๘	๑.๐๒	๓.๕๕	๑.๐๘	๓.๖๐	๑.๐๒	มีปัญหามาก
๗. ขาดงบประมาณในการจัดทำและซ่อมแซม สื่อการ เรียน	๓.๗๐	๑.๐๑	๓.๖๓	๑.๑๓	๓.๘๑	๑.๑๐	๓.๗๘	๑.๐๘	มีปัญหามาก
๘. ขาด เครื่องมือที่จะใช้ในการทดลอง	๓.๕๒	๐.๘๓	๓.๗๗	๑.๐๖	๓.๕๖	๑.๐๗	๓.๕๐	๑.๐๘	มีปัญหามาก
๙. ขาดแคลนอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสอน เพลง ประกอบการ เรียน	๓.๒๒	๑.๐๘	๓.๓๑	๑.๑๘	๓.๓๓	๑.๒๐	๓.๓๑	๑.๑๖	มีปัญหายนกลาง
๑๐. วัสดุและสื่อการ เรียนที่ไ้รับไม่ตรงกับ ความ ต้องการและความจำเป็นในการสอนกลุ่ม สร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต	๓.๑๒	๑.๐๑	๓.๐๒	๑.๐๘	๓.๒๓	๑.๑๑	๓.๑๘	๑.๐๘	มีปัญหายนกลาง
๑๑. ขาดสถานที่สำหรับจัด เก็บสื่อการ เรียน	๓.๑๗	๑.๑๕	๓.๒๘	๑.๓๖	๓.๐๓	๑.๓๒	๓.๑๑	๑.๓๐	มีปัญหายนกลาง
	๓.๕๕	๐.๖๓	๓.๓๘	๐.๗๘	๓.๕๓	๐.๗๒	๓.๕๒	๐.๗๑	มีปัญหายนกลาง

จากตารางที่ ๑๖ ปัญหาคำถามการจัดทำและการใช้สื่อการ เรียน โดยเฉลี่ย ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นว่า มีปัญหายนกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า มีปัญหามากใน เรื่องการจัดทำสื่อการ เรียนให้ทันกับการสอนแต่ละครั้ง ขาดงบประมาณในการจัดทำและซ่อมแซมสื่อการ เรียน และขาด เครื่องมือที่จะใช้ในการทดลอง ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่า มีปัญหายนกลาง

ตารางที่ ๑๗ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ของ
ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผล

ปัญหาการวัดและประเมินผล	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
๑. ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลตาม หลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๓.๐๓	๐.๘๖	๒.๗๓	๐.๘๕	๒.๗๒	๐.๘๖	๒.๗๘	๐.๘๖	มีปัญหากลาง
๒. ความสอคล้องของวิธีการวัดและประเมินผล กับจุดประสงค์การเรียนรู้	๓.๐๕	๐.๘๘	๒.๘๐	๐.๘๓	๒.๘๓	๐.๘๕	๒.๘๗	๐.๘๘	มีปัญหากลาง
๓. วิธีการวัดและประเมินผลโดยมีจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรมปฏิบัติจริงไคยาก	๓.๒๓	๐.๘๘	๓.๐๕	๐.๘๖	๓.๑๘	๐.๘๕	๓.๑๘	๐.๘๕	มีปัญหากลาง
๔. การวัดและประเมินผลด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ มีปัญหาเพียงใด									
๑. การสังเกต	๒.๕๕	๑.๐๓	๒.๒๓	๐.๘๕	๒.๕๕	๑.๐๗	๒.๗๘	๑.๐๓	มีปัญหาน้อย
๒. การสัมภาษณ์	๒.๕๕	๐.๘๘	๒.๗๘	๐.๘๐	๒.๕๕	๐.๘๕	๒.๕๕	๐.๘๖	มีปัญหาน้อย
๓. การตรวจผลงาน	๒.๒๕	๐.๘๘	๒.๒๑	๐.๘๑	๒.๒๕	๐.๘๕	๒.๒๖	๐.๘๖	มีปัญหาน้อย
๔. การทดสอบ	๒.๗๕	๐.๘๕	๒.๗๕	๑.๐๒	๒.๗๖	๑.๐๕	๒.๗๕	๑.๐๓	มีปัญหาน้อย
๕. ครูไม่มีเวลาสำหรับการวัดผลดังต่อไปนี้									
๑. การวัดและประเมินผลก่อนสอน	๓.๕๕	๑.๑๑	๓.๑๓	๑.๑๗	๓.๒๕	๑.๑๕	๓.๒๕	๑.๑๕	มีปัญหาน้อย
๒. การวัดและประเมินผลระหว่างการสอน	๒.๕๕	๐.๘๘	๒.๒๒	๑.๐๑	๒.๕๕	๑.๐๐	๒.๖๕	๑.๐๑	มีปัญหากลาง
๓. การวัดและประเมินผลหลังการสอน	๒.๕๐	๑.๐๐	๒.๓๑	๐.๘๕	๒.๑๗	๐.๘๗	๒.๒๕	๐.๘๕	มีปัญหาน้อย
๖. การปรับปรุงการสอนหลังการวัดและประเมินผล	๓.๕๕	๑.๐๕	๒.๕๓	๑.๐๒	๒.๕๒	๑.๐๑	๒.๕๗	๑.๐๕	มีปัญหากลาง
๗. ขาดความรู้ความชำนาญในการสร้างแบบทดสอบ	๓.๕๕	๐.๘๗	๓.๒๒	๑.๐๕	๒.๕๕	๑.๐๕	๓.๑๓	๑.๐๕	มีปัญหากลาง
๘. ขาดความช่วยเหลือในการสร้างเครื่องมือวัด พฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน	๓.๕๕	๐.๘๖	๓.๗๕	๑.๐๖	๓.๕๕	๑.๑๑	๓.๕๖	๑.๐๗	มีปัญหากลาง
	๒.๕๕	๐.๖๑	๒.๗๖	๐.๖๕	๒.๗๖	๐.๖๕	๒.๗๗	๐.๖๕	มีปัญหากลาง

จากตารางที่ ๑๗ ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ย ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาน้อยในเรื่องการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการ สังเกต สัมภาษณ์ ตรวจสอบผลงาน การทดสอบ ครูไม่มีเวลาสำหรับการวัดและประเมินผลก่อนสอนและหลังการสอน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่า มีปัญหาปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ของ
ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและการจัดการ

ปัญหาด้านการบริหารและการจัดการ	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
๑. ขาดการจัดอบรมการสอนกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตโดย เฉพาะ	๓.๖๑	๐.๕๕	๓.๗๕	๑.๐๕	๓.๗๕	๑.๐๖	๓.๗๕	๑.๐๕	มีปัญหามาก
๒. จำนวนครูที่เข้ารับการอบรมกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิตมีไม่เพียงพอ	๓.๒๕	๑.๑๕	๓.๖๐	๑.๑๐	๓.๕๕	๑.๑๓	๓.๕๕	๑.๑๕	มีปัญหามาก
๓. การจัดอบรมการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ ชีวิตใช้ระยะเวลาไม่เพียงพอกับความต้องการ ของครู	๓.๕๕	๑.๐๑	๓.๗๓	๑.๐๑	๓.๗๕	๑.๐๖	๓.๗๐	๑.๐๕	มีปัญหามาก
๔. การจัดการด้านต่อไปนี้มีปัญหาเพียงใด									
๑. การจัดครูคน เกี่ยวสอนประจำชั้น	๓.๗๕	๑.๑๖	๓.๗๕	๑.๒๕	๓.๗๕	๑.๒๒	๓.๕๗	๑.๒๓	มีปัญหามาก
๒. การจัดครูสอน เป็นทีม	๓.๑๕	๑.๑๕	๒.๕๕	๑.๐๕	๒.๕๐	๑.๑๓	๒.๕๐	๑.๑๓	มีปัญหามาก
๓. การจัดตารางสอน	๓.๐๒	๐.๕๕	๒.๕๓	๑.๐๑	๒.๗๕	๑.๐๕	๒.๕๖	๑.๐๖	มีปัญหามาก
๔. การมอบหมายงาน	๒.๕๗	๐.๕๑	๒.๗๑	๐.๕๖	๒.๗๕	๐.๕๕	๒.๗๕	๐.๕๗	มีปัญหามาก
๕. การจัดครู เข้าสอนแทน	๓.๕๗	๑.๐๓	๓.๓๖	๑.๑๕	๓.๕๕	๑.๑๖	๓.๕๕	๑.๑๕	มีปัญหามาก
๖. ครูได้รับ เอกสารประกอบการสอน ไม่เพียงพอ	๓.๒๗	๑.๑๖	๓.๑๓	๑.๒๒	๓.๖๓	๑.๒๑	๓.๕๒	๑.๑๖	มีปัญหามาก
๗. ครูได้รับ เอกสารประกอบการสอนล่าช้า	๓.๒๖	๑.๑๗	๓.๓๐	๑.๒๒	๓.๕๒	๑.๒๐	๓.๕๑	๑.๒๐	มีปัญหามาก
๘. เอกสารประกอบการสอนที่ครูได้รับไม่ตรงกับ ความต้องการ	๒.๕๗	๑.๐๓	๒.๕๕	๑.๑๐	๓.๒๓	๑.๑๕	๓.๐๗	๑.๑๕	มีปัญหามาก
๙. ขาดเอกสาร เสริมประสบการณ์	๑.๐๓	๐.๕๗	๑.๕๕	๑.๐๓	๑.๐๗	๐.๕๕	๑.๕๕	๐.๕๕	มีปัญหามาก
๑๐. การบริการด้านกรณีพิเศษ การสอน และ การติดตามผลการสอน	๓.๕๐	๐.๕๐	๓.๒๒	๑.๐๕	๓.๗๗	๑.๐๕	๓.๓๖	๑.๐๒	มีปัญหามาก
๑๑. การใช้ทรัพยากรในห้องเรียน	๓.๒๓	๐.๕๗	๒.๕๓	๐.๕๗	๒.๕๓	๐.๕๗	๒.๕๕	๐.๕๖	มีปัญหามาก
๑๒. การ เชิญวิทยากรท้องถิ่นประสบปัญหาคงต่อไป เพียงใด									
๑. ขาดงบประมาณการจ้าง	๓.๕๓	๑.๐๕	๔.๐๕	๑.๐๕	๔.๑๕	๑.๐๓	๔.๐๕	๑.๐๕	มีปัญหามาก
๒. ไม่ได้รับความร่วมมือ เนื่องจากวิทยากร มองไม่เห็นความสำคัญ	๒.๕๕	๑.๐๒	๓.๐๖	๑.๑๕	๓.๑๕	๑.๑๕	๓.๕๕	๑.๑๓	มีปัญหามาก
๓. วิทยากรไม่มีเวลา	๓.๒๗	๑.๑๑	๓.๓๕	๑.๑๗	๓.๕๓	๑.๑๕	๓.๕๓	๑.๑๕	มีปัญหามาก

ปัญหาด้านการบริหาร และการจัดการ	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปล ความ
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	
๑๓. การจัดการศึกษานอกสถานที่ที่ประสบปัญหา ดังต่อไปนี้ ๑. จากแหล่งวิทยาการในการค้นคว้า ๒. ไม่น่ารวมแหล่งวิชาการในจังหวัด ที่จะไปค้นคว้า ๓. ขาดงบประมาณในการจัด	๓.๗๕	๑.๐๖	๓.๗๓	๑.๑๒	๓.๕๓	๑.๑๑	๓.๕๔	๑.๑๑	มีปัญหามาก
๑๔. การฝึกอบรมและการจัดประชุมสัมมนา เพื่อ ปรับปรุงการ เรียนการสอน	๓.๐๖	๑.๐๔	๒.๕๗	๑.๑๕	๓.๑๓	๑.๑๕	๓.๐๗	๑.๑๕	มีปัญหามาก
๑๕. การประสานงานภายในโรงเรียน	๔.๒๒	๐.๔๓	๔.๓๒	๐.๔๕	๔.๖๒	๐.๔๒	๔.๓๖	๐.๔๕	มีปัญหามาก
๑๖. การติดต่อประสานงาน เกี่ยวกับแหล่งวิชาการ ในการใช้หลักสูตร และความเคลื่อนไหว ทางวิชาการ	๓.๕๔	๐.๕๕	๓.๕๒	๑.๐๑	๓.๖๗	๑.๐๖	๓.๖๑	๑.๐๓	มีปัญหามาก
๑๗. การจัดการศึกษา เพื่อ เชื้อต่อการแก้ปัญหา บางอย่างในท้องถิ่น เช่น ปัญหายาเสพติด	๓.๐๐	๐.๔๔	๒.๕๕	๐.๕๕	๒.๔๕	๐.๕๗	๒.๗๕	๐.๕๗	มีปัญหามาก
	๓.๓๕	๐.๔๗	๓.๒๐	๐.๕๗	๓.๓๓	๐.๕๕	๓.๓๑	๑.๐๖	มีปัญหามาก
	๓.๐๐	๐.๕๕	๒.๖๓	๑.๐๗	๓.๐๕	๑.๐๖	๒.๕๕	๑.๐๖	มีปัญหามาก
	๓.๓๖	๐.๕๕	๓.๓๑	๐.๕๒	๓.๕๖	๐.๕๗	๓.๕๕	๐.๕๕	มีปัญหามาก

จากตารางที่ ๑๔ ปัญหาด้านการบริหารและการจัดการ โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นว่า มีปัญหามาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
มีปัญหามากในเรื่องขาดการจัดอบรมการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยเฉพาะ
การจัดอบรมการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตใช้ระยะเวลาสั้น ไม่เพียงพอต่อความ
ต้องการของครู ขาดเอกสารเสริมประสบการณ์ ขาดงบประมาณการจัดหาวิทยากรท้องถิ่น
ขาดแหล่งวิทยาการในการค้นคว้า ขาดงบประมาณในการจัดการศึกษานอกสถานที่ในการฝึก
อบรมและการประชุมสัมมนา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ พบว่ามี
ปัญหามาก

ตอนที่ ๓ ความคิด เห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู รวบรวมไว้ดังนี้

ปัญหาที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของ เนื้อหา และสอดคล้องกับประสบการณ์ชีวิต คือ กลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ มีเนื้อหามาก กว้างและ ยากเกินไป ไม่สอดคล้องกับสภาพชีวิตของ เด็กในชนบท แผนการสอนไม่ละเอียด และไม่ชัดเจน ทำให้ครูไม่ เข้าใจถึงขอบข่ายของ เนื้อหา หนังสือเรียนและแผนการสอนไม่สัมพันธ์กัน

ควรปรับปรุงองค์ประกอบของ เนื้อหา และความสอดคล้องกับประสบการณ์ชีวิต ดังนี้คือ เพิ่มรายละเอียดในแผนการสอนให้ละเอียดและชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ภาคผนวก ซึ่งจะช่วยครูประหยัด เวลาในการค้นคว้าได้มาก จัดเอกสารสำหรับค้นคว้า เพิ่มเติมให้ครูและนักเรียนอย่าง เพียงพอ เนื้อหาที่กำหนดควรคำนึงถึงสภาพชีวิตของ เด็ก ในชนบท ลดเนื้อหาให้น้อยลง และปรับเนื้อหาให้ง่ายกว่าเดิม โดยตัด เนื้อหาในส่วนที่ไกลตัว เด็กออก

ปัญหาที่เกี่ยวกับการบูรณาการ เนื้อหา คือ ครูขาดประสบการณ์ และไม่มี ความถนัด ในการสอน เนื้อหาที่มีการบูรณาการและมีความ เห็นว่าทำให้เกิดความเข้าใจกับกลุ่มวิชาอื่น ๆ ส่วนแผนการสอนก็ยังไม่ได้รับรู้ให้ชัดเจนในเรื่องการบูรณาการ เนื้อหา

ควรปรับปรุง การบูรณาการ เนื้อหาดังนี้ ควรจัดฝึกอบรมครู เพื่อให้เข้าใจการจัด หลักสูตรบูรณาการมากขึ้น และควรจัดแผนการสอนให้มีลักษณะบูรณาการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการบูรณาการกับกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ

ปัญหาที่เกี่ยวกับการจัด เวลา เรียน คือ เนื้อหากลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ มีมาก แต่จัดเวลาเรียนให้น้อยเกินไป ฉะนั้น จึงควร ปรับปรุงการจัด เวลา เรียนสำหรับกลุ่มนี้ให้มากขึ้น และควรจัดสอนเป็นรายชั่วโมง

ปัญหา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ครูขาดทักษะในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมที่เสนอแนะในแผนการสอนมาก เกินกว่าที่ครูจะจัดได้ครบ นอกจากนั้น ยังไม่ชัดเจน ยากเกินไป และไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

ควรปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งนี้ จัดอบรมและประชุมสัมมนา ครูผู้สอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เพื่อให้เข้าใจกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนมากขึ้น แผนการสอนควรระบุให้ชัดเจน ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับสภาพท้องถิ่น และตัดจำนวนกิจกรรมที่น้อยลง

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำ และการใช้สื่อการเรียน คือ ครูขาดทักษะในการจัดทำ และการใช้สื่อการเรียน โรงเรียนมีงบประมาณสำหรับการจัดทำสื่อการเรียนน้อย ไม่ เพียงพอกับความต้องการ ครูไม่มีเวลาและขาดวัสดุในการจัดทำสื่อการเรียน นอกจากนั้น ครูยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนด้วย

ควรปรับปรุงการจัดทำ และการใช้สื่อการเรียนครั้งนี้ ควรผลิตสื่อการเรียน สำเร็จรูปส่งไปยังโรงเรียน พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีใช้ จัดอบรมครู จัดสรรงบประมาณทาง ค่านี้ให้มาก จัดพิมพ์คู่มือการจัดทำ และการใช้สื่อการเรียนให้แกครู

ปัญหาที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล คือ ครูยังไม่เข้าใจการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรปัจจุบันอย่างเพียงพอ ขาดทักษะในการสร้าง เครื่องมือวัดผล เครื่องมือวัดผลที่ ครูใช้ยังไม่ได้มาตรฐาน ขาดงบประมาณและเครื่องมือในการจัดทำแบบทดสอบ

ควรปรับปรุงการวัดและประเมินผลครั้งนี้ ควรจัดทำแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานส่ง ไปยังโรงเรียน จัดอบรมและจัดพิมพ์คู่มือการวัดและประเมินผลให้แกครู

ปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหาร และการจัดการ คือ ผู้บริหารไม่เข้าใจหลักสูตร ไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญต่อกกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เท่ากับกลุ่มทักษะ วิชาการ นิเทศ และติดตามผล ขาดการจัดอบรมครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ควรปรับปรุงการบริหาร และการจัดการครั้งนี้ จัดอบรมครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต จัดให้มีการนิเทศ และติดตามผลให้มากขึ้น เน้นให้ผู้บริหารทำความเข้าใจ และ เห็นความสำคัญของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมากขึ้น

ความคิด เห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านหลักสูตรและการสอน รวบรวมได้ดังนี้

ปัญหาท่านองค์ประกอบของ เนื้อหาวิชาและความสอดคล้องกับประสบการณ์ชีวิต

ท่านจุดประสงค์ ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิด เห็นว่า จำนวนจุดประสงค์มีมาก เกินไป จุดประสงค์แต่ละข้อไม่แตกต่างกันมากนัก ซ้ำซ้อนกัน เมื่อทดสอบแล้วนักเรียนมักไม่ผ่าน จุดประสงค์ เนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้สูง เกินไป

ท่านเนื้อหา ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิด เห็นว่า เนื้อหามาก ยาก และกว้าง เกินไป ครูไม่สามารถจัดการ เรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ตาม เนื้อหาของหลักสูตรได้ ควรจะปรับปรุง เนื้อหาในหลักสูตรระดับประถมให้สอดคล้องกับหลักสูตรในระดับมัธยม โดยเฉพาะ ทางด้านวิทยาศาสตร์ควร เน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยสอน เนื้อหาในส่วน ที่เป็นสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก เนื้อหาทั้งหมดควรจะคงไว้ เพราะ เป็นเรื่องที่จำเป็นต่อการดำรง ชีวิตทุกเรื่อง แต่ควร จะกำหนดรายละเอียดของ เนื้อหาให้ลดลง และควร จะเพิ่ม เนื้อหา ในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นให้มากขึ้น และ เนื้อหาทั้งหมดควร แยกออก เป็นอย่างน้อย ๒ สาขาวิชา คือ วิทยาศาสตร์ และ สังคมศาสตร์

ท่านแผนการสอน ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิด เห็นว่า แผนการสอนยังไม่มีความเหมาะสม บูรณาการ เท่าที่ควร นอกจากนั้นยังขาดรายละเอียด กำหนดแค่เพียงหัวข้อ ทั่วไปให้ครูต้อง เสียเวลาในการค้นคว้ามาก ควรปรับปรุงโดยเพิ่มภาคผนวกให้มากขึ้น

ท่าน เอกสารสำหรับกันคว่าเพิ่มเติม ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิด เห็นว่า ขาดเอกสาร สำหรับกันคว่าเพิ่มเติม ห้องสมุดใช้ประโยชน์ไม่ได้เต็มที่ เพราะ ไม่มีหนังสือให้กันคว่าตามที่ ต้องการ หนังสือเรียนใช้ประโยชน์ได้ไม่มาก เนื่องจาก เนื้อหาในหนังสือเรียนไม่สัมพันธ์ กับแผนการสอน เด็กอ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ และบางจุดประสงค์ไม่มี เนื้อหาใน หนังสือเรียน ควรปรับปรุงโดยจัดพิมพ์ เอกสารการค้นคว่าเพิ่มเติม แจกและจำหน่ายให้ มากขึ้น

ท่านการบูรณาการ เนื้อหาวิชา ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิด เห็นว่า ควรจะมีการ บูรณาการในกลุ่มประสบการณ์นี้ เพื่อให้สัมพันธ์กับชีวิตความเป็นจริงของเด็ก ซึ่งจำเป็น ต้องใช้ความรู้หลายสาขาในการดำรงชีวิต และควรใช้กลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต เป็นแกนในการบูรณาการกับกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนหนึ่ง เห็นว่าควรแยกวิชาวิทยาศาสตร์ออกจากกลุ่มประสบการณ์นี้ เพื่อจะได้เน้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อความสะดวกในการสอน และการจัดครูเข้าสอน เพราะครูไม่ได้ถนัดทุกสาขาวิชา นอกจากนี้ ยังพบปัญหาว่า หลักสูตรยังมีไม่มีการบูรณาการอย่างแท้จริง ปรากฏหลักสูตรยังวางในลักษณะแยกจากกัน การวางไว้ระยะเวลาไม่นาน ปรากฏมีจำนวนน้อย และเพิ่งเป็นผลงานชิ้นแรก ซึ่งเป็นผลให้การเขียนแผนการสอนยังมีไม่มีการผสมผสานให้เกิดการบูรณาการ เพราะแผนการสอนเขียนขึ้นตามหลักสูตรที่วางไว้ และยังเป็นการบูรณาการทางกลุ่ม ก็ยังเป็นปัญหามากขึ้น นอกจากนี้การผลิตครูที่ผ่านมาก็คือไม่สอดคล้องกับหลักสูตรที่สอนในปัจจุบัน การเตรียมครูก็ยังไม่พร้อม จึงเกิดปัญหาครูไม่สามารถสอนให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรได้ เพราะไม่เข้าใจการบูรณาการ เพียงพอ วิธีที่จะแก้ปัญหาได้ก็คือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการแก่ครูผู้สอน จัดให้มีการนิเทศ และติดตามผลการสอนอย่างจริงจัง เพื่อให้ครูเข้าใจและเกิดทักษะในการสอนมากขึ้น และแม้ว่าหลักสูตรจะยังไม่ได้มีการบูรณาการมากพอ แต่เมื่อครูเข้าใจแล้ว ก็จะสามารถสอนด้วยวิธีสอนให้เกิดการบูรณาการในเนื้อหาได้ นอกจากนี้ การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับการสอนจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ครูสอนในลักษณะบูรณาการได้

ปัญหาคำถามความรู้ของครู เกี่ยวกับ เนื้อหาหลักสูตร สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า ครูยังไม่มีความรู้เพียงพอในเนื้อหาบางเรื่อง เช่น ประชากรศึกษา กฎหมาย ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในด้านการสอนวิทยาศาสตร์ เพราะครูไม่ถนัด ส่วนครูที่ถนัดในการสอนวิทยาศาสตร์ ก็มักสอนเน้นทางด้านวิทยาศาสตร์ ไม่ถนัดในการสอนเนื้อหาอื่น ๆ และในบางโรงเรียนพบว่า ได้มีการดำเนินการสอนที่ผิดไปจากหลักสูตร คือแยกครูสอนในแต่ละสาขาวิชา ปัญหาในด้านนี้ควรปรับปรุงโดยการจัดอบรมครู เตรียมครูให้พร้อม และจัด เอกสารการค้นคว้าให้ครูอย่างเพียงพอ

ปัญหาคำถามการจัด เวลา เรียน ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า การจัดเวลาเรียนเหมาะสมแล้ว แต่ยังมีครูผู้สอนบางท่านคิดว่า เวลาเรียนที่จัดให้น้อยเกินไป ซึ่งอาจเป็นเพราะครูสอนเนื้อหาละเอียดเกินไป หรือจัดกิจกรรม ทุกกิจกรรมตามแผนการสอน ทำให้สอนไม่ทันกับ เวลาเรียนที่กำหนดให้ ควรปรับปรุงโดยการนิเทศ และติดตามผลเป็นระยะ ๆ ช่วยให้ครูเข้าใจถึงขอบเขตของเนื้อหา และกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถสอนได้ เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ นอกจากนี้ ควรจัดให้มีการเขียนแผนการสอน

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า ปัจจุบันครูยังคงสอนแบบเก่า เนื่องจากเกิดความเคยชินในพฤติกรรมเดิม ซึ่งสอนโดยยึดหนังสือเป็นหลัก และได้รับการเตรียมการสอนหลักสูตรใหม่ไม่เพียงพอ ทำให้ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร นอกจากนี้ยังพบว่า ครูระดับประถมศึกษาที่มีชั่วโมงการสอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาพอสำหรับการเตรียมการสอนที่ดี การอบรมและการนิเทศเท่าที่ผ่านมายังไม่ไฉน เนื่องจากระยะเวลาการอบรมสั้นเกินไป งบประมาณน้อย ส่วนการอบรมทางวิทยุก็มีบทบาทในการเสริมความเข้าใจของครูได้เพียงเล็กน้อย ดังนั้น จึงควรปรับปรุงโดยการจัดอบรมครูให้เพียงพอ ย้ำให้ครูเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนและเจตนารมณ์ของหลักสูตร นอกจากนี้ ยังควรจัดบริการถ่ายทอดการนิเทศ เพื่อช่วยให้การชี้แนะแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครู ส่วนกิจกรรมที่ระบุในแผนการสอนนั้นมุ่งหมายที่จะให้เป็นเครื่องมือช่วยสอน ในกรณีนี้ครูยังไม่เข้าใจแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรปัจจุบัน ถ้าครูมีความเข้าใจแล้ว ก็สามารถจัดกิจกรรมขึ้นเองได้ และไม่ควรยึดติดกับกิจกรรมที่กำหนดในแผนการสอน เพียงอย่างเดียว

ปัญหาด้านการจัดทำ และการใช้สื่อการเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า งบประมาณที่จัดให้โรงเรียนในค่านี้นั้นไม่เพียงพอ ขาดการจัดอบรมและการนิเทศ ขาดแคลนอุปกรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์ การจัดส่งสื่อการเรียนราคา จำนวนชั่วโมงที่ครูสอนมีมากเกินไป ทำให้ครูไม่มีเวลาในการจัดทำสื่อการเรียน การแก้ไขโดยบริการให้ยืมสื่อการเรียนในระดับกลุ่มโรงเรียนยังไม่ไฉน เนื่องจากจำนวนสื่อการเรียนที่ให้มีไม่มากพอ โรงเรียนที่อยู่ใกล้ศูนย์บริการให้ยืมเท่านั้นที่มีโอกาสยืมได้มาก ส่วนโรงเรียนอื่น ๆ ที่อยู่ทางไกลออกไปจะยืมได้ยากมาก เนื่องจากต้องเดินทางไกลและต้องยืมในเวลาราชการ นอกจากนี้ สื่อบางอย่างที่มีให้ยืมไม่มีความจำเป็นและไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เช่น เครื่องฉายภาพ-ข้ามศีรษะ หากมีการยืมก็มีปัญหาในด้านการขนย้ายและถ้ามีการขนย้ายตลอดปีก็จะเกิดการชำรุดเสียหาย ปัญหาด้านนี้ควรปรับปรุงโดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยมีสื่อคนแบบเป็นตัวอย่างให้แก่ครู ในการนี้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดฯ มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครู น่าจะมีบทบาท และมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของสื่อการเรียน ส่วนในระดับโรงเรียนควรมีการร่วมกันจัดทำ และบริการให้ยืมโดยการจัดส่งสลับหลักกัน เพื่อให้ครูสามารถยืมสื่อการเรียนใช้ในการสอนได้ และในด้านการจัดแปลงวัสดุของถิ่นมาทำสื่อการเรียนนั้น

น่าจะส่งเสริมให้หน่วยงานการศึกษาในระดับท้องถิ่น และระดับกลุ่มโรงเรียนมีบทบาทในด้าน
การเสนอแนะแนวความคิดให้ครู ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดงบประมาณในด้านนี้ได้มาก นอกจากนั้น
ครูอาจใช้วัสดุในท้องถิ่นใกล้ตัวที่เป็นของจริงมา เป็นสื่อการเรียนก็จะช่วยให้ประหยัดงบประมาณ
และเวลาในการจัดทำ และช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้มากขึ้น

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า ขาดงบประมาณ
และอุปกรณ์การสร้างเครื่องวัดผล การออกข้อสอบยังจำกัดอยู่กับเนื้อหาสาระ ไม่ได้
เน้นค่าการปฏิบัติ ครูยังไม่เข้าใจการวัดและประเมินผล ควรปรับปรุงโดยจัดข้อสอบให้มี
ทั้งการสังเกต สัมภาษณ์ ประเมินตนเอง โดยมุ่งที่ค่าการปฏิบัติเป็นสำคัญ ในด้านข้อทดสอบ
นี้ควรถามความรู้ ความเข้าใจเชิงการนำไปใช้ ส่วนด้านความเข้าใจใจของครูในเรื่องวิธีการ
วัดและประเมินผลนั้น ถ้าครูเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนแล้ว ครูก็จะเข้าใจวิธีวัดและ
ประเมินผลมากขึ้น นอกจากนั้นยังเห็นว่าควรให้อิสระแก่ครูในเรื่องการวัดและประเมินผล
ด้วย

ปัญหาการบริหารและการจัดการ ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า การเตรียม
บุคลากร ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศน์ ร่วมกัน ทั้งในชั้นทรัพยากรและบุคลากร การประสานงานระหว่าง
หน่วยงานที่รับงาน ครู และผู้บริหารระดับชั้นยังไม่ใกล้ชิด ขาดการ
นิเทศและการติดตามผล ทรัพยากรในท้องถิ่นยังไม่ใ้ใจมีความหมายใช้ให้เป็นประโยชน์
เท่าที่ควร การเจริญวิชาการท้องถิ่นยังประสบปัญหาเรื่องความรู้วิชาการไม่มีเวลา และขาด
งบประมาณการจ้าง นอกจากนั้น ระบบการบริหารโรงเรียนในปัจจุบัน วิชาครูสอนไม่ได้เต็มที่
เนื่องจากห้องทำงานอื่นขอความเห็นจากการสอน ภายในโรงเรียนครูต้องรับผิดชอบเต็มที่
เนื่องจากห้องทำงานอื่นขอความเห็นจากการสอน ภายในโรงเรียนครูต้องรับผิดชอบโครงการ
ต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังต้องทำหน้าที่ด้านธุรการ การเงิน พัสดุ ระดับกลุ่มโรงเรียน ครู
ต้องทำงานกลุ่ม ระดับจังหวัด ครูต้องช่วยงานของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เช่น
งานประชาสัมพันธ์ ดังนั้น จึงควรปรับปรุงการจัดระบบบริหาร เพื่อให้ครูใช้เวลากับการสอน
มากขึ้น ประสิทธิภาพจะสูงขึ้น และสนับสนุนบุคลากร ซึ่งควรที่จะเริ่มตั้งแต่กระบวนการ
ผลิตครู ระวังอย่าปล่อยให้ครูเป็นครู ผลิตครูให้มีจิตสำนึกในหน้าที่และรับผิดชอบงาน หน่วยงาน
ที่รับงานเข้าทำงานควรจะมีวิธีการคัดเลือกครูที่ดี และมีส่วนกระตุ้นจิตสำนึกความเป็นครู
นอกจากนั้น ควรจะมีการนิเทศและติดตามผล ศึกษานิเทศก์ควรจะเป็นผู้ที่มีความแม่นยำใน

หลักสูตร และการสอน หากศึกษาพิเศษไม่สามารถออกพิเศษได้อย่างทั่วถึง ก็ควรจะเน้นที่กระบวนการพิเศษระดับกลุ่มโรงเรียน และการนิเทศภายในโรงเรียนในระดับกลุ่มโรงเรียน ศึกษาพิเศษก็อาจมีการวางแผนงาน เพื่อให้โรงเรียนดีเด่น มีส่วนในการนิเทศและกระตุ้นการทำงานของครูในโรงเรียนอื่นภายในกลุ่ม ครูวิชาการกลุ่มซึ่งต้องรับภาระทั้งในด้านการสอนและการนิเทศก็ควรจะมีชั่วโมงการสอนน้อยลง ในระดับโรงเรียน ผู้บริหารควรได้รับการอบรมสัมมนาและทัศนศึกษา โรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการบริหาร ผู้บริหารควรเป็นผู้วางแผนช่วยเหลือครูตามปัญหาที่พบในโรงเรียน นอกจากนี้ ชั่วโมงฝ่ายวิชาการในโรงเรียนควรเป็นผู้ที่มีบทบาทสำนักงานวิชาการ โดยการตั้งกลุ่มครูในโรงเรียน และจัดประชุมวางโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในคณะกรรมการข้าราชการท้องถิ่น และการเชิญวิทยากรท้องถิ่น ควรได้รับการสนับสนุน เพราะจะช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริงมากขึ้น

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย